

VOYAGER

БРОЙ 12, 2022 | #12, 2022

**ДЕКЕМВРИ
МЕСЕЦ НА
ДОБРОТО
DECEMBER
MONTH OF
GOODNESS**

**СРЕЩАМЕ СЕ С 10 ДОБРОВОЛЕЦА
WE MEET 10 VOLUNTEERS**

**НОВАТА ГЕНЕРАЦИЯ ДОБРОВОЛЦИ
ОТ ГР.ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ
NEW GENERATION VOLUNTEERS FROM
VELIKI PRES LAV TOWN**

СЪДЪРЖАНИЕ | CONTENT

Доброволчество | Volunteering | Хора | People | Истории | Stories

Редакционна колегия | Editorial staff

Репортери | Reporters
Моника Угренова | Monika Ugrenova
Пепа Пенева | Pepa Peneva

Редактори | Editors
Пепа Велева | Pepa Veleva
Фотографи | Photographers
личен архив на доброволците | personal archive of our volunteers

Дизайнери | Designers
Цветина Георгиева | Tsvetina Georgieva
Пепа Велева | Pepa Veleva

Преводачи | Translators
Пепа Велева | Pepa Veleva

Продуцент | Chief producer
Пепа Велева | Pepa Veleva

Препратки | References
www.openspacebg.com

3
Прави добро | Make good

06 Мария (България) | Mariya, BG
09 Илиана (България) | Iliana, BG
11 Хулиан (Испания) | Julian, SP
13 Марта (Италия) | Marta, IT
15 Любо (България) | Luibo, BG
17 Яш (Индия/Испания) | Yash, IN/SP
18 Пуджа (Индия) | Pooja, IN
20 Гудрън (Танзания) | Gudrun, TZ
22 Васил (България) | Vasil, BG
25 Аюбо (Танзания) | Ayubo, TZ
27 Моника (България) | Monika, BG

30
Нова генерация доброволци | New generation volunteers

31 Теодор | Teodor
32 Михаил | Mihail
33 Георги | Georgi
34 Крум | Krum

35 Нашите пожелания | Our wishes

39 Предстоящи събития | Upcoming events

СПЕЦИАЛНО ИЗДАНИЕ
SPECIAL EDITION

Месец на гоброволчеството.

_Декември е месецът на доброволчеството, на коледния дух и вярата в човешкото и обичта. Сигурно си знаете, но все пак да кажем какво за нас означава ДОБРОВОЛЧЕСТВО:

_Доброволчеството е всяко добро дело, което сме сторили с едничката мисъл да сме полезни, да помогнем на някого, да подарим своя принос към кауза или събитие, да подкрепим някого или нещо. Включваме се без да очакваме друго възнаграждение освен радостта и удовлетворението от това да зарадваме някого. Правим го с убеждението, че е важно.

_Доброволчеството е нещо в което всеки от нас в даден момент от живота си е взел участие, независимо че често пъти не си даваме ясна сметка. Но докосването до него винаги ни е направило щастливи и ни е донесло удовлетворение.

Month of volunteering.

_December is the month of volunteering, the Christmas spirit and faith in human love. You probably know, but let's say what VOLUNTEER means to us:

_Volunteering is any good deed that we have done with the single thought of being useful, helping someone, donating our contribution to a cause or event, supporting someone or something. We engage in this act without expecting any reward other than the joy and satisfaction of making someone happy. We do it with the conviction that it matters.

_Volunteering is something that each of us has taken part in at some point in our lives, even if we often don't realize it clearly. But touching it always made us happy and gave us satisfaction.

Доброволчеството е като избиране или създаване на подарък. То носи радост от самото опаковане и поднасяне. Никога в такъв момент не се замисляме каква е неговата стойност, но задължително ни става топло на душата.

Доброволчеството обикновено е колективен дар. То ни запознава с други добри хора. Разкрива ни радостта да си част от отбор, да твориш добрини в колектив. Затова ние смятаме, че е ценно и много важно особено днес в този век на индивидуалности. То създава приятелства. Учи ни на толерантност. Помага ни да опознаваме други култури, да развиваме нови умения и всичкото това като се усъвършенстваме като личности. Доброволчеството ни учи да споделяме общи ценности като уважение към другите и взаимопомощ. Така неусетно то ни развива и усъвършенства като личности, подобрява уменията ни да реализираме идеите си.

Така **доброволчеството** е акт на добрина, която многократно по-силно се връща като ефект към нас. Затова смятаме, че доброволчеството е важно и е комплимент за нас. Гордеем се, че в българския език терминът който го определя се отъждествява с добрина.

В този брой избрахме да ви срещнем с няколко младежи, които посветиха месеци от живота си и участваха в наши проекти в България или в страни. понякога и извън Европа. Историите на всеки един от тях са интересни. По-интересното е какво се случва с тях след проектите. Благодарение на Европейската Доброволческа служба, а от 2019 г. с името: Европейски корпус за солидарност, хиляди младежи имат възможност да помагат и допринасят **ДОБРОТО** да е навсякъде около нас. Пожелаваме ви да намерите своето вдъхновение и своя проект! Светът има нужда от Твоята, Моята, Нашата **ДОБРОТА** И **ПОДКРЕПА!**

Volunteering is like choosing or creating a gift. It brings joy from the very wrapping and serving. We never think about its value at such a moment, but it definitely warms our soul.

Volunteering is usually a collective gift. It introduces us to other good people. It reveals to us the joy of being part of a team, of doing good in a collective. Therefore we think it is valuable and very important especially today in this age of individuality. It creates friendships. It teaches us tolerance. It helps us learn about other cultures, develop new skills, and all while improving as individuals. Volunteering teaches us to share common values such as respect for others and mutual aid. So imperceptibly, it develops and improves us as individuals, improves our skills to realize our ideas.

Thus, **volunteering** is an act of kindness that returns to us many times stronger as an effect. That's why we think volunteering is important and a compliment to us. We are proud that in the Bulgarian language the term that defines it is identified with goodness.

In this issue, we chose to meet you with several young people who dedicated months of their lives and participated in our projects in Bulgaria or in other countries. sometimes outside of Europe. The stories of each of them are interesting, what is more interesting is what happens to them after the projects. Thanks to the European Volunteer Service, and since 2019 named: European Solidarity Corps, thousands of young people have the opportunity to help and contribute to the **GOOD** being all around us. We wish you to find your inspiration and your project! The world needs Your, Mine, Our **KINDNESS AND SUPPORT!**

EUROPEAN
SOLIDARITY
CORPS

#EUSolidarityCorps

EUROPEAN
SOLIDARITY
CORPS

_Как да участваш?

Ще разбереш в следващия брой на списанието.

_Търсиш **Изпращаща** организация?

Свържи се с нас:

info@openspacebg.com

_How to participate?

You will find out in the next issue of the magazine.

_Looking for a **Sending Organization**?

Contact us:

info@openspacebg.com

Мария, България Mariya, Bulgaria

_Казвам се Мария Никифорова, на 31 (вече), от Орешак, китно селце до Троянския Манастир. Преди година завърших магистратура- "Управление на проекти" и в момента се занимавам с оутсорсинг проекти във фирма в Люксембург.

Бях доброволец в Чамуино, Танзания. Това е голямо село до Додома, столицата на Танзания. Бях там през 2019 в продължение на 4 месеца.

_Какво представляваше работата ти като доброволец?

Честно казано, не бих нарекла дейностите ни работа, защото всичко, което правихме беше и обмяна на много опит и взаимни уроци. Главната част от проекта беше свързана с провеждането на учебни часове по основни компютърни умения в местната гимназия. Участвахме в подбора на групи за ежегодния местен фолклорен фестивал и всеки доброволец имаше и личен проект. Реших моя да го разделя на две. Боядисахме дружно фасадата на офиса и я изрисувахме със символи типични за местната култура. И също така организирах работилници за ръчна изработка и рисуване с ученици от местното основно училище.

_Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?

Научих две неща: 1. Да не съдя и да приемам хората такива каквито са ... въпреки че все още се уча на това. 2. Няма нищо случайно!

_My name is Maria Nikiforova, 31 years old (already), from Oreshak, a picturesque village near the Troyan Monastery. A year ago I graduated with a Master's degree in Project Management and I am currently working on outsourcing projects in a company in Luxembourg.

I was a volunteer in Chamwino, Tanzania. It is a large village next to Dodoma, the capital of Tanzania. I was their in 2019 for 4 months

_What is volunteering you have done there?

To be honest, I wouldn't call our activities work, because all we did was exchange of a lot of experience and mutual lessons. The main part of the project was related to conducting basic computer skills classes in the local secondary school. We participated in the selection process of groups for the annual local folk festival and each volunteer also had a personal project. I decided mine to split it in two. Together we painted the facade of the office and drew symbols typical for the local culture. And I also organized handcraft and painting workshops with local primary school students.

_What is the most important thing you learned during the project?

I've learned two things: 1. Not to judge and accept people for who they are ... although I'm still learning how to do that... 2. Nothing is happens without a reason!

„Кое беше най-любопитното нещо, което видях в страната, в която беше доброволец?“

Всичко ми беше интересно, чувствах се като дете в сладкарски магазин. От храната, през цветните дрехи до природата и ежедневието на хората. Исках да обходя всяка част от околията. Танците и ритъмът може би са едни от нещата които ме впечатлиха най-много. Района в който се намирахме има местно население наречено Гого. Танците и инструментите им бяха семпли, с послания към обществото. С много ритъм, танцувайки силно свързани със земята.

„След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?“

Завърнах се в родната ми държава, България. Приложих всичко научено и то с пълна пара. В следващата година бях доста дейна социално и културно, бидейки част от различни африкански културни събития. Но най-вече този опит ме вдъхнови да избистря съзнанието си и какво е ценно за мен и какво искам в бъдеще. Затова реших да продължа да уча и през 2020 записах магистратура.

„Разкажи ни весел момент от твоето доброволчество, който винаги ще помниш.“

Толкова са много. Всеки ден беше чангамото (предизвикателство) на суахили. Един забавен момент беше когато отивах до местната книжарница, в селцето Чамино. Собственикът е от Танзания, възрастен мъж, но не е местен от селото. Похвали ме че говоря добре суахили и ме попита от къде съм. Казах от България...в този момент, в този толкова далечен район, той ми проговори на български...очите ми се насълзиха. Оказа се, че със съпругата си преди години за завършили висшето си образование в България. Още един пример, че няма нищо случайно...

„И някоя тъжна?“

Е срещнаха се и тъжни моменти.. Няма как за 4 месеца имаше и тъга... Най-тъжно ми беше за едно малко момиченце, което идваше до офиса с приятелчетата си да оцветяваме, гледаме филми и изведнъж спря... По-късно разбрах, че трябва да се грижи за семейство си и не й позволяват да идва на извънредни дейности... Мъчно ми стана, затова Агата от местната организация и аз й занесохме материали вкъщи.

„What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?“

Everything was interesting to me, I felt like a kid in a candy store. From the food, through the colorful clothes to the nature and people's everyday life. I wanted to go around every part of the area. The dancing and the rhythm are perhaps one of the things that impressed me the most. The area we were in has a local population called Gogo. Their dances and instruments are simple, always singing with messages to the society. With lots of rhythm, they are dancing strongly connected to the earth.

„After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?“

I returned to my home country, Bulgaria. I applied everything I learned and at full steam. In the following year, I was quite active socially and culturally, being part of various African cultural events. But most of all, this experience inspired me to clarify my mind and what is valuable to me and what I want in the future. That's why I decided to continue studying and in 2020 I enrolled in a master's degree.

„Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.“

There are so many. Every day was a changamoto (challenge) in Swahili. A funny moment was when I was going to the local bookstore in the village of Chamwino. The owner is from Tanzania, an elderly man, but not local to the village. He praised me for speaking good Swahili and asked me where I was from. I said from Bulgaria...at that moment, in this far away area, he spoke to me in Bulgarian...tears come in my eyes . It turned out that he and his wife years ago had completed their higher education in Bulgaria. Another example that nothing happens by chance...

„And a sad one?“

Well, there were also sad moments.. There was no way that in 4 months there wasn't any sadness... I was really sad for a little girl who came to the office with her friends to fill color books, watch movies and suddenly stopped... Later I found out that she has to take care of her family and they don't allow her to come to additional activities... I got emotional, so Agatha from the local organization and I took materials to her home.

„До колко успя да научиш местния език?“

Мисля че доста добре, но аз имах малка подготовка преди да пътувам за Танзания. Суахили за мен е един от най-сладките езици. Учех го от песни, от приятели, от пазара. И дори за самочувствие си го вписвам в Си Ви То. Не че, му обръщат внимание, но се гордея с това.

„Кажете ни една драстична разлика от поведението на хората в държавата, където ти беше доброволец и тази, от която идваш.“

Точността... В началото ми беше странно как така нещата не се случват като по план. Ние сме свикнали често да живеем под един алгоритъм. А там времето... Е като безвремие... Не беше важно... Бяха важни спокойствието, хората, традициите.

„Усещаш ли, че променяш света?“

Да го променям - не. Но мисля, че взаимно израстваме с хората, които срещаме по пътя си. И това определено е заразно.

„Би ли препоръчал програмата?“

Абсолютно с две ръце. Това е преживяване веднъж в живота, което ти отваря очите за себе си и за света. Дава ти възможност да се докоснеш до култури и да преоткриеш себе си, вдъхновява те и те кара да израстнеш.

„How well did you manage to learn the local language?“

I think quite well, but I had a little preparation before traveling to Tanzania. Swahili is one of the sweetest languages for me. I learned it from songs, from friends, from the market. And even for my self-confidence I put it in my CV. Not that they pay attention to him, but I'm proud of it.

„Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.“

Punctuality... At first it was strange to me how things don't go according to the plan. We are used to often living under an algorithm. And there, the time... It's like timelessness... It wasn't important... Peace, people, traditions were important.

„Do you feel like you're changing the world?“

To change it - no. But I think we mutually grow with the people we meet along the way. And it's definitely contagious.

„Would you recommend the program?“

Absolutely with two hands. It's a once-in-a-lifetime experience that opens your eyes to yourself and the world. It gives you the opportunity to touch cultures and rediscover yourself, it inspires you and makes you grow.

Илияна, България Iliyana, Bulgaria

_Казвам се Илияна Йорданова, на 21, от Велико Търново. В момента съм студент - специалност „Комуникация“ и едновременно с това работя като агент в интернационална туристическа компания.

_Къде беше доброволец?

В Хаен, малко градче в Южна Испания, за 5 месеца, миналата зима.

_Какво представляваше работата ти като доброволец?

Работата ми там наподобяваше тази на репортер, тъй като трябваше да изследвам празниците, храната, вярата, изкуството, домовете и традициите, тоест всички онези елементи на културното нематериалното наследство на този край, и да отразявам събраната информация в статии за сайта Inherited Culture. Често ходех на различни събития в града, свързвах се с местни гидове, организатори на събития, историци или просто жители на града, които бяха моя основен източник за информация.

_Колко доброволци бяхте общо и имаше ли хора от други държави?

По проекта бях само аз, но понеже в града има университет, по това време имаше много чуждестранни студенти на обмен, с които дружах често. Няма да ви излъжа, ако кажа, че се запознах с хора поне от десет различни държави.

_My name is Iliana Yordanova, 21 years old, from Veliko Tarnovo. I am currently a student specializing in "Communication" and at the same time work as an agent in an international travel company.

_Where did you volunteer?

In Jaen, a small town in southern Spain, for 5 months, last winter.

_What was your volunteer work like?

My work there resembled that of a reporter, as I had to research the holidays, food, faith, art, homes and traditions, all the main elements of the intangible cultural heritage of this region, and reflect the information gathered in articles for the Inherited Culture website. There are often various events going on in the city which connect with local guides, event organizers, historians or just locals who were my main source of information.

_How many volunteers were you in total and were there people from other countries?

It was only me on the project, but since there is a university in the city, there were many foreign students at the exchange at that time, with whom I often made friends. I won't lie to you if I say that I met people from at least ten different countries.

_What is the most important thing you learned during the project?

I would say that the project taught me some extremely important lessons, but definitely one of the biggest is that a person can be quite adaptable, independent and strong enough to

„Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?“

Бих казала, че проекта ме научи на изключително важни уроци, но категорично един от най-големите е, че човек може да бъде доста адаптивен, самостоятелен и достатъчно силен да се справи с всичко онова, с което го срещне живота на едно такова напълно непознато място, далеч от дома и семейството.

„След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?“

След като се върнах в България, забелязвам, че станах доста по организирана в ежедневието си и, че успявам да разпределя много по-добре всекидневните задачи, така че да има време за всичко. Определно този проект ме научи да си подреждам дните по-добре, нещо, което преди година беше абсолютно непостижимо за мен.

„Разкажи ни весел момент от твоето доброволчество, който винаги ще помниш.“

За тези пет месеца преживях неопишимо много и едни от най-веселите моменти в живота си, които трудно мога да побера в кратък отговор. Все пак този, който ми изплува веднага е една вечер, в която заедно със съквартирантите ми решихме да поканим близо 50 студенти по програма “Еразъм” в квартирата ни, за да може всеки да се запознае с нови хора. Беше изключително как в една малка къща събрахме хора от почти всеки край на света. Имаше хора от Аржентина до Южна Корея.

„И някой тъжен?“

Най-тъжният момент беше, когато трябваше да се разделя със съквартирантите ми, с които успяхме да си станем много близки. И преди съм живяла на квартира с напълно непознати хора, но за първи ми се случва да попадна на такива, с които да споделяме толкова общи интереси и да сме толкова задружни. Тези пет месеца живяхме като едно истинско семейство.

„Усещаш ли, че променяш света?“

Да. Доброволството определено те кара да се чувстваш малко по-специално, заради усещането, че това, което правиш, има значение и променя живота към по-добро на някого някъде по света.

deal with whatever life throws at them in such a complete unknown a place away from home and family.

„After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EWC/ECS?“

After returning to Bulgaria, I notice that I have become much more organized in my daily life and that I am able to distribute the daily tasks much better, so that there is time for everything. This project definitely taught me to organize my days better, something that was absolutely unattainable for me a year ago.

„Tell us about a fun moment from your volunteering that you will always remember.“

During these five months, I experienced an indescribable lot and some of the happiest moments of my life, which I can hardly fit into a short answer. However, the one that jumps out at me right away is one evening in which, together with my roommates, we decided to invite nearly 50 Erasmus students to our accommodation, so that everyone could meet new people. It was extraordinary how we gathered people from almost every corner of the world in one small house. There were people from Argentina to South Korea.

„And someone sad?“

The saddest moment was when I had to part with my roommates, with whom we managed to become very close. I've lived in an apartment with complete strangers before, but this is the first time I've come across people with whom we share so many common interests and are so friendly. These five months we lived like a real family.

„Do you feel like you are changing the world?“

Yes. Volunteering definitely makes you feel a little more special because of the feeling that what you are doing matters and is changing someone's life for the better somewhere in the world.

Хулиан, Испания

Julian, Spain

_Казвам се Хулиан и съм на 31 години. Аз съм от Мурсия, Испания и въпреки че преди работих като археолог, в момента съм учител по история.

_Къде бяхте доброволец?

Всъщност направих две доброволчества, първото (и кратко) беше във Велики Преслав, една от старите столици на България (през 2018 г.), а второто и дълго беше в София, Варна и отново Велики Преслав (2019-2020 г.)

_Връщали ли сте се някога в същата страна, където се проведе Вашият проект?

Наистина всяко лято се връщам в България, за да продължа с разкопките в Стария град на Велики Преслав; но сега като археолог на договор.

_Как се почувствахте?

Чувствам се наистина добре, тъй като ми позволява да продължа да проучвам и да знам повече за този град, което е удивително за един археолог.

_Кое е най-важното нещо, което научихте по време на проекта?

Научих много неща, които ми помогнаха да порасна, едно от тях е, че независимо откъде са хората, ние всички търсим мир и щастие и всички се справяме с някакви проблеми, така че е по-добре да си помагаме.

_Кое беше най-интересното нещо, което видяхте в страната, в която бяхте доброволец?

Трябва да призная, че се влюбих в археологическите останки, които видях из страната.

_My name is Julian and I'm 31 years old. I'm from Murcia, Spain and, although before I was working as archaeologist, currently I'm a History teacher.

_Where did you volunteer?

In fact, I did two volunteering, the first and short one was in Veliki Preslav, one of Bulgaria's old capitals (2018), and the second and long one was in Sofia, Varna and Veliki Preslav again (2019-2020)

_Have you ever returned to the same country where your project took place?

Indeed, I go back every summer to Bulgaria to continue with the excavations in the Old city of Veliky Preslav; but now as a hired archaeologist.

_How did it feel?

It feels really good, since it allows me to continue investigating and knowing more about this city, which is a astonishing for archaeologist.

_What is the most important thing you learned during the project?

I learned many things that helped me to grow up, one of them is that never mind where the people are from we all look for peace and happiness and we all deal with problems, so we better help each other.

_What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?

I must confess that I got in love with archaeological remains that I saw along the country.

_Разкажете ни за драстична разлика в поведението на хората в страната, в която сте били доброволец, и тази, от която идвате.

Мисля, че сме доста сходни; въпреки това, главно в градския транспорт, когато хората разбрат, че не говоря български, се държат малко грубо с мен; но мисля, че това може да се случи и в Испания.

_Чувствате ли, че променяте света?

Не чувствам, че го променям, но съм убеден, че действията ми имат последствия върху него, така че се старая те да са добри за хората и планетата.

_След като се върнахте в страната, в която живеете, успяхте ли да приложите наученото по време на проекта EVS/ECS?

Да, в археологията това ми помогна да науча познати методологии и факти, а в образованието се научих как да работя в мултикултурна среда, както и много дейности, които да правя с моите ученици относно груповото сближаване.

Освен това, със знанията, които придобих по време на доброволството, създадох моя собствена асоциация (Асоциация Patnia), за да популяризирам европейски програми като ESC за младите хора в моя регион, и партнирам на Open Space в проекти за доброволчество. В периода 2023-2025 ще работим заедно по един голям проект за доброволчество, свързано с културното наследство на България.

_Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.

I think we are pretty similar; nevertheless, mainly in public transport, when the person realised I didn't speak Bulgarian, they were a bit rude to me; but I think this might happen also in Spain.

_Do you feel like you're changing the world?

I'm not feeling that I'm changing it but I'm convinced that my actions have consequences on it, so I try that they are good for the people and the planet.

_After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?

Yes, in Archaeology it helped me to learn new methodologies and facts, and in education I learned how to work in a multicultural environment and also many activities to do with my students about group cohesion.

Moreover, with the knowledge I gained during the volunteering I have created my own association (Patnia Association) in order to promote European programs such as ESC through the young people in my region, and I partner with Open Space in volunteering projects. In the period 2023-2025, we will work together on a large volunteering project related to the cultural heritage of Bulgaria.

Марта, Италия Marta, Italy

_Казвам се Марта, от Италия съм и съм на 30. В момента работя като ръководител на проекти за образователна платформа и пиша танцови ревюта. Участвах в проекта "Отворена библиотека", по време на който стартирахме онлайн библиотека с митове и легенди от различни страни. Продължи осем месеца (2018-2019 г.).

_Колко доброволци бяхте общо и имаше ли хора от други страни?

В моя проект бяхме четирима души от Италия, Латвия и Египет.

_Кое е най-важното нещо, което научихте по време на проекта?

Има много страхотни неща, които научих по време на моя проект. Бих казала, че едно от най-хубавите неща беше да се свържа и да опозная различни култури и езици. Това отвори съзнанието ми и разшири много хоризонтите ми.

_Разкажете ни забавен момент от Вашата доброволческа служба, който винаги ще помните.

Беше много мило, когато една дама в бюфета до офиса ни, която не говореше английски, превеждаше с гугъл имената на ястията, за да ги разберем. Правеше ни комплименти и за научените от нас нови думи на български език.

_А тъжен?

Когато доброволците си тръгнаха и трябваше да се сбогувам с тях.

_My name is Marta, I am from Italy, and I am 30. I am currently working as a project manager for an educational platform and I write dance reviews. I took part in the project "Open Library", during which we started an online library with myths and legends from different countries. It lasted eight months (2018-2019).

_How many volunteers were you in total and were there people from other countries?

In my project we were four people, from Italy, Latvia and Egypt.

_What is the most important thing you learned during the project?

There are many great things that I learned during my project. I would say that one of the best things was to get in contact and know about different cultures and languages. This opened my mind and widened my horizons a lot.

_Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.

I found it very sweet that the lady at the canteen next to the office, who didn't speak English, was very nice and used to google translate the name of the meals, in order for us to understand, and that she complimented us for learning new words in Bulgarian.

_And a sad one?

When volunteers left and I had to say goodbye.

„Колко добре успяхте да научите местния език?“

Успях да науча доста, също така имахме уроци с нашия координатор.

„Разкажете ни за драстична разлика в поведението на хората в страната, в която сте били доброволец, и тази, от която идвате.“

Бих казала, че в офисите и ресторантите служителите обикновено не са толкова мили и услужливи, колкото в Италия. Но наистина зависи от хората.

„Чувствате ли, че променяте света?“

Да променям света, звучи като нещо прекалено голямо, но чувствам, че променям някои малки неща, които в крайна сметка биха могли да променят света.

В момента Марта е наш сътрудник и представител в мрежата [CHANCE](#), чиято цел е да анализираме практики в Европа за повторно използване на конфискувани имоти от престъпни групи и специално използването им за социално предприемачество от младите хора. Италианският опит е прекрасен пример, а повече по темата можете да видите ето [тук](#).

„How well did you manage to learn the local language?“

I managed to learn quite a bit, we were also doing lessons with our coordinator

„Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.“

I would say that in offices and restaurants the employees aren't usually as kind and helpful as in Italy. But it really depends on the people.

„Do you feel like you're changing the world?“

Changing the world sounds too big, but I feel I am changing some small things that could eventually change the world.

Marta is currently our collaborator and representative in the CHANCE network, the aim of which is to analyze practices in Europe for the reuse of confiscated property by criminal groups and specifically used by them for social entrepreneurship by young people. The Italian experience is a wonderful example, and you can see more on the subject here.

Любо, България Lubo, Bulgaria

_Казвам се Любо, на 33 години, от София. Работя като счетоводител. Участвах в 2 пректа: един кратък в Неапол, Италия, след което за една година в Милано (2020), Бяхме 5 човека - аз, двама румънци, един молдовец и една грузинка - в дългия проект.

_Връщал ли си се отново в същата държава, в която се проведе твоя проект? Какво беше усещането?

Страхотно, особено, когато видях част от хората, с които бях доброволец.

_Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?

Научих да планирам по-добре времето си.

_Кое беше най-любопитното нещо, което видя в страната, в която беше доброволец?

Хора, които пееха от балконите, защото не можеха да излязат навън.

_След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?

Да, успях да го приложя, както в работата, така и като доброволец. Опитът ми като доброволец ми помогна да стана ментор в България на доброволци от чужди държави и да предам някои от придобитите знания и умения на тях. Освен това впоследствие се включих и в други доброволчески проекти и продължих да поддържам контакти с доброволци от различни краища на света.

_My name is Lubo, 33 years old, from Sofia. I work as an accountant. I participated in 2 projects: a short one in Naples, Italy, then for one year in Milan (2020), We were 5 people - me, two Romanians, one Moldovan and one Georgian - in the long term project.

_Have you ever returned to the same country where your project took place? How did it feel?
Great, especially when I saw some of the people I volunteered with.

_What is the most important thing you learned during the project?

I learned to plan my time better.

_What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?

People who sang from the balconies because they couldn't go outside.

_After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EWC/ECS?

Yes, I was able to apply it, both at work and as a volunteer. My experience as a volunteer helped me to become a mentor in Bulgaria to volunteers from foreign countries and to pass on some of the acquired knowledge and skills to them. In addition, I subsequently got involved in other volunteer projects and continued to maintain contacts with volunteers from different parts of the world.

_Разкажи ни весел момент от твоето доброволчество, който винаги ще помниш.

В един ресторант един приятел българин не осъзна, че сервитьорът говори на български и ме накара да превеждам.

_И някоя тъжна?

Доброволческото обучение се проведе онлайн, вместо в Рим.

_Кажете ни една драстична разлика от поведението на хората в държавата, където ти беше доброволец и тази, от която идваш.

В Италия приемат по-лесно различните.

_Би ли препоръчал програмата?

Да, препоръчвам я често и на мои познати.

_Tell us about a fun moment from your volunteering that you will always remember.

In a restaurant, a Bulgarian friend did not realize that the waiter was speaking in Bulgarian and asked me to translate.

_And a sad one?

The volunteer training took place online instead of in Rome.

_Tell us one drastic difference between the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.

In Italy, they accept different people more easily.

_Would you recommend the program?

Yes, I often recommend it to my friends.

Яш, Индия Yash, India

_Казвам се Яш Чаудхари, идвам от Индия. По време на доброволчеството в София, България, помагах на организацията с технологична работа, организиране на социални събития и също така създадох уебсайтове за социални каузи. Най-важното нещо, което научих по време на проекта, беше да спазвам крайните срокове и да свърша нещата навреме.

_След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?

Да, преместих се в Германия след ЕКС проекта си и използвам опита от доброволчеството в ежедневието си.

_Разкажи ни забавен момент от твоята доброволческа служба, който винаги ще помниш.

Проектът обедини различни хора от различни култури и най-забавните моменти идваха от един доброволец на име Думо. Няма да забравя, че той се обръщаше към доброволците с имена като "моя кралица", "мой крал", "мой господар" и т.н.

_Разкажи ни за драстична разлика в поведението на хората в страната, в която си бил доброволец, и тази, от която идваш.

Основната разлика, която открих, беше относно това как обществото взаимодейства помежду си. Във всички общности е доста сплотена, но в България не почувствах същото.

_Чувстваш ли, че променяш света?

Да, чувствам, че допринасям до известна степен. И в момента и в миналото съм давал принос за различни социални каузи.

_My name is Yash Chaudhari, I come from India. During the volunteering in Sofia, Bulgaria, I assisted the organization with technological work, organizing social events and also built websites for social cause. Most important thing I learned during the project was to stick with deadlines, And get things done in time.

_Do you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?

Yes I moved to Germany after my ESC project and I use my volunteering experience in my day to day life.

_Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.

The project united different people from different culture and the fun moment about volunteering was that we had a volunteer named Dumo and I won't forget that he used to address Volunteers with names like my queen, my king, my lord, etc.

_Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.

The key difference I found was about the interactions of society. Back home the society is more close enough but in Bulgaria I didn't feel the same.

_Do you feel like you're changing the world?

Yes I feel like I contribute to a certain extent. I feel like contributing because I am currently and in the past contributed for different social causes.

Пуджа, Индия

Pooja, India

_Казвам се Пуджа Сингх, в момента съм на 29 години, от Пуна, Индия и работя като анализатор за техническа поддръжка в ИТ компания. Бях доброволец в София, България. Програмата започна през ноември 2019 г. и приключи през октомври 2020 г. По време на моя проект разработихме приложение за мобилни телефони, чиито образователни материали бяха преведени на различни езици, за да бъдат глобално достъпни. Също така участвах в представянето на мое шоу по радиоканала, което беше страхотно изживяване.

_Колко доброволци бяхте общо и имаше ли хора от други страни?

Шест доброволци, когато първоначално се присъединих към програмата и да, имаше хора от други страни, както и от Танзания, Уганда, Южна Африка и Индия. По средата на проекта някои от тях приключиха проектите си и пристигнаха нови хора от Испания.

_Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?

Научих се как да извадя най-доброто от всеки, с когото работя в екип. Има дни, в които ще бъдете разочаровани, но трябва да поддържате настроението си и да продължавате да работите.

_Кое беше най-интересното нещо, което видях в страната, в която беше доброволец?

Видях колко различни могат да бъдат културите. Също така видях и участвах в различни събития из страната и видях красивата балканска природа.

_My name is Pooja Singh I am currently 29 years old I am from Pune, India and I work as a Technical Support Analyst in an IT company. I was a volunteer in Sofia, Bulgaria, The program started in November 2019 and it ended in October 2020.

During my project we developed an application which educational materials translated in different languages for it to be globally accessible. Also I took part in presenting my show on the radio channel as well that was a great experience in it all together.

_How many volunteers were you in total and were there people from other countries?

6 Volunteers when I initially joined the program and yes there were people from other countries as well from Tanzania, Uganda, South Africa and India. In the middle of the project some of them finished their projects and went home, then arrived new people from Spain.

_What is the most important thing you learned during the project?

I have learned is how to bring out the best in everyone when you are working in a team environment. There will be days you will be disappointed, but you need to keep yourself Cheered up and keep working.

_What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?

I saw how different could be the cultures. Also I saw and I participated in various events around the country and saw the beautiful Balkan Nature.

„След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?“

Да, успях да приложа наученото, което получих от проекта, веднага станах част от местната НПО и започнах да работя за нуждите на децата в неравностойно положение в обществото и все още продължавам да го правя.

„Разкажи ни забавен момент от твоята доброволческа служба, който винаги ще помниш.“

Забавен момент беше всеки път, когато имахме нашите културни вечери, всички доброволци се събираха, забавляваха се много и се наслаждаваха на компанията си през целия ден, наистина ценя тези спомени.

„И един тъжен?“

Моментът, в който трябваше да се сбогувам с другите доброволци. Аз бях последният, който тръгна от моята група, така че сърцето ми се разби от мъка, оставяйки българския отбор и България зад гърба си. Липсват ми всеки ден!!

„Чувстваш ли, че променяш света?“

Да, знам, че не мога да направя 100% промяна в този свят, но една малка стъпка може да създаде много разлика в света и да, правя това, като влагам упорита работа и усилия.

„After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?“

Yes I was able to apply the learning which I got from the project I immediately became a part of Local NGO and I have started working towards the need of under privileged kids of the society and I am still continuing to do that.

„Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.“

Fun moment was whenever we used to have our cultural nights all of the volunteers used to get together and have a lot of fun and enjoy each other's company for the whole day, I really cherish those memories.

„And a sad one?“

The moment when I had to say goodbye to the other volunteers and I was the last one to leave from my group so it broke my heart leaving Bulgarian team and Bulgaria behind. I miss them every day!!

„Do you feel like you're changing the world?“

Yes I know I cannot make 100% change in this world, but a small step can create a lot of difference in the world and yes I am doing that by putting my hard work and efforts.

Гудрѐн, Танзания Gudrun, Tanzania

_Казвам се Гудрѐн Колумбус Муанийка, 28-годишен, режисьор и театрален артист, базиран в Дар ес Салам, Танзания. Моят доброволчески проект се проведе в София България, с подкрепата на Европейската програма Еразъм+, КД 2: Изграждане на капацитет в областта на младежта. Беше през 2017 година, общо 6 месеца от юни до ноември.

_Какъв беше проектът ти?

По време на моята доброволческа дейност създавах и ръководих създаване на радио подкасти, насочени към младежи на тема "Изкуства и култура за единство". Също така организирах серия от прожекции на африкански филми и дискусии след тях в София.

_Връщал ли си се някога в същата страна, където се проведе проекта?

Да, бях благословен да се върна в София след 2 години през 2019 г. като участник в проект FIRE (. От идеята до реалността и изпълнението)

_Как се почувствахте?

Въпреки че беше кратко посещение и с пълна програма от дейности, се почувствах толкова щастлив. Усетих колко много това мястото ми липсваше в момента, в който кацнах. Беше страхотна среща със стари приятели и колеги.

_Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?

Имахме интензивни обучения и познавателни дейности с много ползи за собствения живот. Но най-важното нещо беше да разбирам различни-

_My name is Gudrun Columbus Mwanyika a 28 years old Filmmaker and theatre artist based in Dar es salaam Tanzania. My Voluntary services took place in Sofia Bulgaria supported by EU Erasmus+ Capacity building in the field of youth. It was 2017 and worked for 6 months from June to November.

_What is volunteering you have done there?

During my volunteering I was able to produce and direct radio podcast targets youths with the topic of "Arts and Culture for Unity". Also I was a creator and organizer of African Film screening and panel discussion event in Sofia.

_Have you ever returned to the same country where your project took place?

Yes I was blessed to return in Sofia after 2 year in 2019 as participants for FIRE Project (From Idea to Reality and Execution).

_How did it feel?

Despite it was short time visiting and full of activities I felt so happy and I knew I missed the place the moment I land was great meeting old friends and coworkers.

_What is the most important thing you learned during the project?

We had intensive trainings and knowledge activities with a lot of benefits for own life. But the most important thing was understanding different culture from different countries and able to connect with it. I currently successfully work with people from various countries because of that skills.

те култури и възможността да се свържа с тях. В момента работя успешно с хора от различни страни благодарение на тези умения.

—Кое беше най-интересното нещо, което видя в страната, в която беше доброволец?

Всичко беше доста интересно: от красивата архитектура, произведения на изкуството, езика, времето, храната и самите хора.

—След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?

Да, работих с радиостанция AFM като продуцент на радио драма, работех като организатор на събития за филмов и музикален фестивал в Дар ес Салам. Успях да изпълня проекти за социално развитие от различни програми. Работих с различни хора с различен културен произход.

—Разкажи ни забавен момент от твоята доброволческа служба, който винаги ще помниш.

Най-смешните моменти винаги бяха свързани с живота в една къща с 6 момичета и аз, като единствен мъж. Беше предизвикателство, но и забавно. Спомням си много забавни и луди моменти в къщата.

—Разкажи ни за драстична разлика в поведението на хората в страната, в която си бил доброволец, и тази, от която идваш.

Хората в София и в Европа като цяло, мисля, че те винаги бързат. Бързат и са заети. А това ги прави егоисти, винаги са сами. Ние, африканците, особено в Танзания, сме бавни, приветливи, не бързаме, винаги имаме време за другите.

—Чувстваш ли, че променяш света?

Да, разбира се. Моя лична амбиция е да се уверя, че каквото и да правя ще оставя в този свят по-добро пространство от преди.

Гудрѝн участва в главната мъжка роля в една интересна филмова продукция "[Tug of War](#)", разказваща истинската историята на човек от Занзибар, която успешно се приема на световните кино фестивали.

—What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?

Everything was kinda interesting from beautiful architecture, artwork, the language, weather, food and people themselves.

—After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?

Yes, I worked with AFM radio station as producer for radio drama, working as event organizers for film and music festival in Dar es salaam, able to execute the Social development projects from different funds, able to work with different people from different cultural background.

—Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.

The funniest moments was connected with my life in the same house with 6 girls and me, as only man. It was challenging but also fun. I remember a lot of fun and craziness moments in the house.

—Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.

People in Sofia, and I think in Europe also, are always in rush, fast and busy. This make them selfish, and always by themselves. We African especially in Tanzania, people are slow, welcoming they don't rush, always have time for others.

—Do you feel like you're changing the world?

Yes of course, that my personal ambition to make sure whatever am doing will leave my space in this world better space than before.

Gudrun played the main male role in an interesting film production "[Tug of War](#)", telling the true story of a man from Zanzibar, which was successfully accepted at world film festivals.

Васил, България Vasil, Bulgaria

_Казвам се Васил Желязков и съм на 33 години. От Велико Търново съм и последните 3 години работя като мениджър производство за една словашка фирма. Организирам производството и в България, като се занимавам с всичко свързано с българската фирма. Проектът ми беше за 8 месеца. От ноември 2018 до юни 2019, в Кайро, Египет.

_Какво представляваше работата ти като доброволец?

Една от задачите бе да превеждам митове и легенди от Английски на Български за платформата (www.myths.studio), но това отне сравнително малка част от времето ми. Главно помагахме на две училища за бежанци и едно египетско училище в покрайнините на Кайро. Лично аз два-три пъти седмично ходих да помагам с часовете по информатика в едно от училищата за бежанци, а през останалото време с момиче от Италия ходихме в другото училище за бежанци и организирахме различни уъркшопи и активности с децата там (работихме с глина, рисувахме, правихме бижута от хартия и плетяхме гривнички от конци и маниста). Голяма част от изработените неща продавахме на един базар към една от християнските църкви в Кайро и събраните средства предоставихме на училището, като идеята беше с тях да закупят проектор/мултимедия за децата.

_My name is Vasil Zhelyazkov and I am 33 years old. I am from Veliko Tarnovo and for the last 3 years I have been working as a production manager for a Slovak company. I also organize production in Bulgaria, dealing with everything related to the Bulgarian company. My project was for 8 months. From November 2018 to June 2019, in Cairo, Egypt.

_What was your volunteer work like?

One of the tasks was to translate myths and legends from English to Bulgarian for the platform (www.myths.studio), but this took a relatively small part of my time. We mainly helped two refugee schools and one Egyptian school on the outskirts of Cairo. Personally, I went two or three times a week to help with the IT classes in one of the refugee schools, and during the rest of the time, a girl from Italy and I went to the other refugee school and organized various workshops and activities with the children there (we worked with clay, drew drawings, we made jewelry from paper and knitted bracelets from threads and beads). We sold a large part of the things we made in a bazaar to one of the Christian churches in Cairo and we gave the collected funds to the school, the idea being with them to buy a projector/multimedia for the children.

„Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?“

Трудно ми е да определя кое е най-важното нещо, което съм научил. Помня, че няхах никакъв опит с работа с деца дио този момент и това да привлека вниманието им и да ги накарам да ме слушат ми беше много трудно в началото, но лека-полека се понаучих и нещата си дойдоха на мястото.

„Кое беше най-любопитното нещо, което видя в страната, в която беше доброволец?“

Много силно впечатление ми направи, че в Кайро шофирането и трафика в града са в пълен хаос. Там не се спазват правила (или спазват някакви техни неписани). Който е по-бърз и по нахален, той е с предимство. Всички коли са учукани. Когато паркират вечер, оставят колите на свободна скорост, за да може ако пречат на някой да ги избути и премести или да си направи място и да паркира между две коли.

„Разкажи ни весел момент от твоего доброволчество, който винаги ще помниш.“

Може би как на 31.12.2018 се разхождам по бански на плажа близо до Дахаб, а приятелите ми в България ми пращат снимки с шапки и шалове.

„И някоя тъжна?“

Спомням си как, един ден след като часовете в едното училище за бежанци бяха приключили и се прибирахме със Самира (момичето от Италия), на улицата до нас един египтянин мина буквално през крака на едно малко момиченце (бежанка от Саудитска Арабия от същото училище на не повече от 9-10 години). То беше паднало на земята, държеше се за крака и плачеше, а египтянина само си погледна колата, да не би да и има нещо, изруга по адрес на момиченцето и си тръгна. Със Самира трябваше да я пренесем на ръце до най-близката болница и да платим за скенери и прегледи, защото родителите му не можеха да си позволят такова нещо. За щастие момиченцето нямаше много сериозни наранявания и бързо след това се възстанови.

„Кажете ни една драстична разлика от поведението на хората в държавата, където ти беше доброволец и тази, от която идваш.“

Ако трябва да съм честен, по-голямата част от египтяните са неособено образовани и доста първични. При тях първичното и животинското надделява. При нас в България също го има, но е в много по-малко процентно съотношение, в сравнение с Египет. Също при тях отношението

„What is the most important thing you learned during the project?“

It's hard for me to pinpoint what the most important thing I've learned is. I remember that I had no experience working with children before and getting their attention and getting them to listen to me was very difficult at first, but little by little I learned and things fell into place.

„What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?“

It made a very strong impression on me that there the driving and traffic in the city are in a full house. They don't follow the rules there (or follow any of their unwritten ones). Whoever is faster and bolder has the advantage. All the cars are hit. When they party in the evening, they leave the cars at free speed, so that if they get in the way, someone can push and move them or make room and park between two cars.

„Tell us about a fun moment from your volunteering that you will always remember.“

Maybe how on 31.12.2018 I am walking in a swimsuit on the beach near Dahab, and my friends in Bulgaria send me photos with hats and scarves.

„And a sad one?“

I remember how, one day after classes at one of the refugee schools were over and we were going home with Samira (the girl from Italy), on the street next to us an Egyptian man literally walked over the leg of a little girl (a refugee from Saudi Arabia from the same school in no more than 9-10 years). She had fallen to the ground, was holding her leg and crying, and the Egyptian only looked at the car to see if something was wrong with her, cursed something at the little girl and left. Samira and I had to carry her in our arms to the nearest hospital and pay for scans and examinations because his parents could not afford such a thing. Fortunately, the little girl was not seriously injured and quickly recovered.

„Tell us one drastic difference between the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.“

To be fair, the majority of Egyptians are uneducated and quite primitive. With them, the primal and the animal prevail. We also have it in Bulgaria, but it is in a much smaller percentage ratio, compared to Egypt.

към жените е коренно различно от това в България и Европа – при тях жените нямат и глас и мнението им не се зачита твърде. Определено там мъжете са хората, които решават какво и как да става.

„Усещаш ли, че променяш света?“

Не бих казал, че променям света, но се надявам поне малко да въздействам и да променям хората в обкръжението ми към по-добро.

„Би ли препоръчал програмата?“

Да. Бих я препоръчал на всички млади хора, имащи възможността да заминат по такава програма. Според мен това е една уникална възможност да изживееш нещо ново и различно. Да се запознаеш с нови хора, да видиш различна култура и да придобиеш нови знания. И всичко това, с никакви или минимални разходи.

Also, their attitude towards women is radically different from that in Bulgaria and Europe – women do not even have a voice and their opinion is not respected too much. Definitely there, men are the ones who decide what and how to do it.

„Do you feel like you are changing the world?“

I wouldn't say I'm changing the world, but I hope to at least make a little impact and change the people around me for the better.

„Would you recommend the program?“

Yes. I would recommend it to all young people who have the opportunity to go on such a program. In my opinion, this is a unique opportunity to experience something new and different. To meet new people, see a different culture and gain new knowledge. And all this, with no or minimal costs.

Аюбо, Танзания Ayubu, Tanzania

— Казвам се Аюбу Мбарази, на 33 години от Дар ес Салам, Танзания. Аз съм организатор и мениджър на събития. Също така композирам музика, преподавам (музика) и организирам някои благотворителни дейности. Бях доброволец в София, България за шест месеца през 2018 г.

— Колко доброволци бяхте общо и имаше ли хора от други страни?

Бяхме 8 доброволци в къщата, която включваше доброволци от Танзания, Уганда, Швеция, Полша и Латвия.

— Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?

Толерантността, не е нещо лесно постижимо. Да си на масата с хора от различен произход и да се сближиш с тях..... Толерантността е и да намерите начин, да откриете допирни точки и за двама ви.

— След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?

Да, направих много събития и няколко подкаста, които режисирах. Също така обучавах други хора как да правят подкасти, направих едномесечно обучение в село Чамуино.

— Разкажи ни забавен момент от твоята доброволческа служба, който винаги ще помниш.

Музиката е моят живот, винаги съм имал искра в сърцето си, особно когато всяка сутрин правихме кратко пърформанси пред

— My name is Ayubu Mbarazi, 33 years old from Dar es salaam, Tanzania. I am an event planner, organiser and manager. I also do music compositions, teach music and organiser some charity activities. I was a volunteer in Sofia, Bulgaria for six months in 2018.

— How many volunteers were you in total and were there people from other countries?

We were 8 volunteers at the house which included volunteers from Tanzania, Uganda, Sweden, Poland and Latvia.

— What is the most important thing you learned during the project?

Tolerance, it not easy to be at the table with people from different background as yours and bond. The only thing is to tolerate and find a way to have a common ground for both of you.

— After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?

Yes, did a lot of event planning and few podcast directing. Also I taught people how to make a podcast had a one month training in Chamwino village.

— Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.

Music is my life, I always had a spark in my heart when performing for the shop owners and customers at Bulgaria Mall every morning. Not just fun but it was joyous.

— And a sad one?

собствениците на магазини и клиентите на Bulgaria Mall в София. Беше не просто забавно, но беше и радостно.

„А тъжен?“

Когато напуснах страната, да не мога да удължа времето си за пребиваване в страната. Това беше едно от най-добрите преживявания в живота ми, а краят не беше най-добрият за мен.

„Разкажи ни за драстична разлика в поведението на хората в страната, в която си бил доброволец, и тази, от която идваш.“

Разликата е много голяма в отношението на хората в градове като София и Варна са точно толкова, колкото и в други големи градове, в които съм бил. Но в селските райони може да се види красотата на българите. Те са сладки, учтиви и много гостоприемни, когато ги опознаете.

„Чувстваш ли, че променяш света?“

Вярвам, че го правя.

Leaving and not be able extend my time in the country. It was one of the best experience in my life and the ending was not the best for me.

„Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.“

The difference is very in attitude for people in the cities like Sofia and Varna are just as much as in other big cities I have been. But in rural area is where the beauty of Bulgarians can be seen. They are sweet, polite and very welcoming when you get to know them

„Do you feel like you're changing the world?“

I believe I do.

Моника, България Monika, Bulgaria

_Казвам се Моника Угренова, и работя като актриса в държавен театър, а от две години и като преподавател по актьорско майсторство в гимназия.

_Къде беше доброволец?

Първо в Танзания. След това в Грузия - дългосрочен проект.

_Какво представляваше работата ти като доброволец?

Бях част от екип, който се грижеше за организацията на голям фолклорен африкански фестивал. Основно пътувахме в селата и гледахме местните групи, които щяха да бъдат участници във фестивала, съветвахме ги и се занимавахме с други организационни неща. Самият фестивал продължи 3 дни и се случи в края на моя проект. Отделно от това преподавахме начално ниво на компютърни умения в гимназията, а аз работих и допълнително в началното училище, където си направих театрален клуб.

_Връщала ли си се отново в същата държава, в която се проведе твоя проект?

Не, не съм. Но пък оставих част от сърцето си там (в Танзания) и стотици приятели, с които се чувам честно. И не, не преувеличавам 😊

Започнах да планирам връщането ми в Танзания, още преди да си тръгна от там. Тази страна и престоя ми там, ми даде толкова любов и светлина, колкото не съм срещала в Европа. Много бих искала да се върна отново и знам, че един ден ще го направя.

_My name is Monika Ugrenova, I work as an actress in a state theater, and for two years as an acting teacher in a high school.

_Where did you volunteer?

First in Tanzania. Then in Georgia - a long-term project.

_What is volunteering you have done there?

I was part of a crew that took care of the organization of a huge African folklore festival. We mainly traveled to the villages and watched the local dance groups that would be participating in the festival, advising them and dealing with other organizational things. The festival itself lasted 3 days and happened at the end of my project. Apart from that we teach basic computer skills at the high school and I also worked extra at the primary school where I had a drama club.

_Have you ever returned to the same country where your project took place?

No, I haven't. But I left a part of my heart there (in Tanzania) and hundreds of friends with whom I do a call often. And no, not overact.

I've starting to plan my return to Tanzania even before I leave this place. That country and my stay there gave me as much love and light as I have not encountered in Europe.

_What is the most important thing you learned during the project?

I learned that we Europeans are prisoners of the globalization and unified in our feelings, emotions and rationality. I also learned that we

„Кое е най-важното нещо, което научи по време на проекта?“

Научих, че ние европейците сме затворници на глобализацията и унифицирани в чувствата, емоциите и разума си. Научих, че сме прекалено мнителни и че сме забравили да летим. Мога да определя доброволството ми в Танзания, като едно рестартиране на самата мен, започнах отново да живея истински.

„Кое беше най-любопитното нещо, което видя в страната, в която беше доброволец?“

Всеки един от дните ми беше изпълнен с любопитни неща! Аз бях отишла в съвсем различен свят от този, който познавах до сега! Изключително онемяла бях от начина по който хората танцуваха, хранеха се с ръце, носеха бебетата си в слинг, поздравяваха се в продължение на 10 минути, пишеха с пръст в пясъка, когато искаха да кажат на колко години са, пипаха кожата и косата ми, защото бяха различни от техните, справяха се с комари, бълхи, кърлежи и всякакви други гадинки като нещо от всекидневието, без да изпаднат в ужас и т.н.

„След като се върна в страната, в която живееш, успя ли да приложиш наученото по време на ЕДС/ЕКС?“

Да, дори не знам от къде да започна!

Едно от важните неща, които продължих да правя, е да преподавам. Никога до тогава не бях влизала в тази роля и там го направих за първи път, много ми хареса. Работя в гимназия до ден днешен.

„Разкажи ни весел момент от твоето доброволчество, който винаги ще помниш.“

Любимата ми рок певица обяви конкурс за новото ѝ видео, докато бях в Танзания. Конкурсът беше за заснемане на фен видео, в което трябваше само да си отворя устата и ако бях достатъчно добра, щяха да ме включат в истинското и официално видео. Заедно с няколко други доброволци от Танзания, започнахме да разучаваме песента и заснехме видеото. Беше изключително трудно да се справим с техниката и напасването на думите. В последния момент интернета спря и аз не можах да изпратя видеото.

are too suspicious and that we have forgotten to fly. Can define my volunteering in Tanzania as a reboot of myself, started to live again for real.

„What was the most interesting thing you saw in the country where you volunteered?“

Every single day was full of curios! I had gone to a completely different world than the one I had known until now! Was extremely dumbfounded by the way people danced there, they ate by hands, they carried their babies in a sling, they greeted each other for 10 minutes every time they meet, they wrote with their fingers in the sand when they wanted to say how old they were, they touched my skin and hair because they were different, they dealt with mosquitoes, fleas, ticks and all other nasties as a everyday life without freaking out and many more.

„After returning to the country where you live, were you able to apply what you learned during the EVS/ECS project?“

Yes, I don't even know where to start!

One of the important things I have continued to do is teaching. Had never been in this role before and there did it for the first time and really liked it. I work in high school now.

„Tell us a fun moment of your volunteering service that you will always remember.“

My favorite rock singer announced a contest for her new video while I was in Tanzania. The competition was about a fan video where I only had to open my mouth and if was good enough they would include me in the real and official video. . With a few other Tanzanian volunteers, we started learning the song and shot the video. It was extremely difficult to get a handle on the technique and the fitting of the words. At the last minute the internet went down and couldn't send the video. After the deadline, Agatha, one of the locals, sent the video without telling me. Just in case. After two weeks we got an email that we were selected and will be part of the official video, although for 3 seconds. It was a really happy moment for all of us.

„And a sad one?“

Once I had only one candy in my pocket and gave to a kid, which was sad. It was a little baby and he was happy for the candy, but the older children who were watching what was happening were not happy. When the baby

След крайния срок, Агата, една от местните, изпратила видеото без да ми каже. За всеки случай. След две седмици получихме имейл, че сме селектирани и ще бъдем част от официалното видео, макар и за 3 секунди. Беше наистина щастлив момент за всички ни.

„И някоя тъжна?“

Веднъж имах само един бонбон в джоба си и го дадох на едно бебе, което беше тъжно. Бебето веднага се развесели, когато видя бонбончето, но останалите по-големи деца наоколо не бяха особено доволни. Когато бебето изяде бонбончето, изхвърли опаковката му на земята, а две от момчетата започнаха да се бият, за да се доберат до нея. В края, едно от момчетата спечели битката и веднага изяде хартиената опаковка. Никога не бях виждала по-тъжна картина.

„Кажете ни една грастична разлика от поведението на хората в държавата, където ти беше доброволец и тази, от която идваш.“

В Танзания кимат от долу на горе с глава, което значи „добре“ или „чувам те, какво искаш?“, „на твоето разположение съм“. В България това движение е изключително грубо и значи, че не уважава човек срещу теб.

„Усещаш ли, че променяш света?“

Понякога да. Особено когато обичам. А аз съм постоянно влюбена.

threw out the candy wrapper on the ground, two boys got into a fight to take the wrapper. One boy won the fight and ate the paper candy wrapper. I had never seen a sadder picture.

„Tell us about a drastic difference in the behavior of people in the country where you volunteered and the one you come from.“

In Tanzania, they nod from bottom to top with their head, which means "good" or "I hear you, what do you want?", "I am at your disposal". In Bulgaria, this movement is extremely rude and means that you do not respect the person opposite you.

„Do you feel like you're changing the world?“

Sometimes yes. Especially when I love. I'm always in love.

Нова генерация доброволци New generation volunteers

В следващите страници ви срещаме с няколко младежи от гр. Велики Преслав, с които през лятото на 2022 г. имаме удоволствие да се срещнем отново и да започнем работа по един вълнуващ проект:

"Заедно срещу тормоза в училище"

Всеки един от тях се е срещал лично с тормоза от съученици или негов приятел/съученик е бил обект на тормоз от страна на други младежи.

Използвахме програмата **MOLA** (за работа с лидери на обществено мнение), която колегите ни от [ХЕСЕД](https://www.erasmus-action.eu/) (Фондация за здраве и социално развитие) разработиха за нуждите на проект **ACTIon** (<https://www.erasmus-action.eu/>)

Тео и Симо са част от новата генерация, с която работим в гр. В. Преслав. През 2021 г. направиха видео за "Работилницата" - лятната програма, която правим за деца от града. Сега всички заедно впрегнаха креативността си в създаването на видео материали и плакати, които споделяме он-лайн с идеята повече млади хора да знаят КАК да се справят с тормоза около себе си.

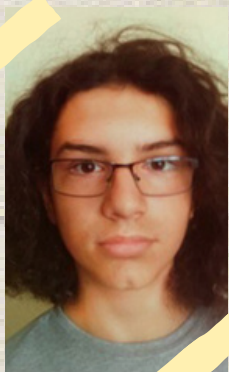
В следващите страници няколко човека от този обещаващ екип отговаря на нашите въпроси.

In the following pages, we meet several young people from the town of Veliki Preslav, with whom we had the pleasure to meet again in the summer of 2022 and start work on an exciting project:

"Together against school bullying"

Each one of them has personally experienced bullying from classmates or a friend/classmate has been bullied by other youths. We used the **MOLA** program (for work with public opinion leaders), which our colleagues from [HESED](https://www.erasmus-action.eu/) (Foundation for Health and Social Development) developed for the needs of the **ACTIon** project (<https://www.erasmus-action.eu/>).

Theo and Simo are part of the new generation with whom we work in V. Preslav. In 2021, they made a video about the "Workshop" - the summer program we do for children from the city. Now everyone harnessed their creativity together to create video materials and posters that we share online with the idea that more young people know HOW to deal with the bullying around them. In the following pages, several people from this promising team answer our questions.

1/. Как се казваш?

Теодор Вичев

2/. Каква е твоята суперсила?

Карам хората около мен да се чувстват гадно, че ме познават

3/. Колко пъти накара твоята баба да се усмихне този месец?

Поне веднъж

4/. Сподели ни една твоя мечта.

Искам да мога да създавам игри

5/. Кое е това, което хората не оценяват толкова колкото трябва?

Личното пространство и молбите на другите

6/. Какъв мечтаеш да бъдеш след 10 години?

Мечтая да бъда програмист

7/. Вярваш ли в призраци?

Не е доказано, че съществуват следователно не вярвам

8/. Твоята любима закуска.

Нямам. Всичко е хубаво

9/. Последното хубаво нещо, което направи?

Запълвах времето на приятели.

10/. И последното грозно нещо, което направи?

Старая се, да не правя такива неща. Не помня

11/. Участваш в проект срещу тормоза. Защо се включи?

Понеже тормозът е гадно нещо и не го одобрявам

12/. Как можем да помогнем на хората, които са тормозени?

Можем да им покажем как да се пазят от дразнители

13/. Пожелай нещо на хората, които ще прочетат списанието.

Да намерят как да спрат тези, които тормозят тях или техни познати

1/. What is your name?

Teodor Vichev

2/. What is your superpower?

I make people around me feel bad for knowing me.

3/. How many times did you make your grandma smile this month?

At least once

4/. Share a dream of yours with us.

I want to be able to create games

5/. What is it that people don't appreciate as much as they should?

It's personal space and the requests of others

6/. What do you dream of being in 10 years?

I dream of being a programmer

7/. Do you believe in ghosts?

It has not been proven that they exist, so I don't believe it

8/. Your favorite snack.

I don't have any. Everything is nice

9/. The last nice thing you did?

I filled my time with friends.

10/. And the last ugly thing you did?

I try not to do such things. I do not remember

11/. You are participating in an anti-bullying project. Why did you join?

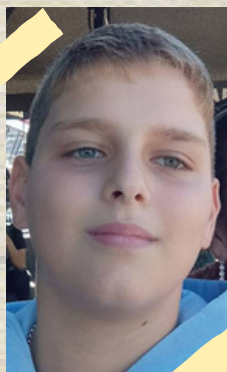
Because bullying is a nasty thing and I don't condone it

12/. How can we help people who are bullied?

We can show them how to stay away from irritants

13/. Wish something to the people who will read the magazine.

Find out how to stop those who harass them or their acquaintances

1/. Как се казваш?

Михаил Димитров

2/. Каква е твоята суперсила?

Да помагам на приятели и хора

3/. Колко пъти накара твоята баба да се усмихне този месец?

6/7 пъти

4/. Сподели ни една твоя мечта.

Искам да стана фотограф

5/. Кое е това, което хората не оценяват толкова колкото трябва?

Приятелите си

6/. Какъв мечтаеш да бъдеш след 10 години?

Искам да съм полезен в нещо и да съм добър в много спортове

7/. Вярваш ли в призраци?

Не вярвам

8/. Твоята любима закуска.

Пица или Бъркани яйца

9/. Последното хубаво нещо, което направи?

Дадох пари на приятел да си купи нещо и дадох пари на един човек в нужда

10/. И последното грозно нещо, което направи?

Не спирам да казвам на едно момче "Бял зъб"

11/. Участваш в проект срещу тормоза. Защо се включи?

Не мога да кажа защо

12/. Как можем да помогнем на хората, които са тормозени?

Трябва да ги подкрепя ме

13/. Пожелай нещо на хората, които ще прочетат списанието.

Пожелавам и те да се включат в "Работилничката" (летния лагер, който ОСФ организира в гр.В.Преслав)

1/. What is your name?

Mihail Dimitrov

2/. What is your superpower?

To help friends and other people

3/. How many times did you make your grandma smile this month?

6/7 times

4/. Share a dream of yours with us.

I want to become a photographer

5/. What is it that people don't appreciate as much as they should?

Your friends

6/. What do you dream of being in 10 years?

I want to be useful in something and be good at many sports

7/. Do you believe in ghosts?

I do not believe

8/. Your favorite snack.

Pizza or Scrambled Eggs

9/. The last nice thing you did?

I gave money to a friend to buy something and I gave money to a person in need

10/. And the last ugly thing you did?

I keep calling a boy "White Fang"

11/. You are participating in an anti-bullying project. Why did you join?

I can't say why

12/. How can we help people who are bullied?

We must support me

13/. Wish something to the people who will read the magazine.

I would like them to join "The Workshop" as well (the summer camp that OSF organize in Veliki Preslav town)

1/ Как се казваш?

Георги Вичев

2/ Каква е твоята суперсила?

Да съм винаги позитивен и да разсмивам хората

3/ Колко пъти накара твоята баба да се усмихне този месец?

3-4 пъти

4/ Сподели ни една твоя мечта.

Да живеем в една по чиста околна среда

5/ Кое е това, което хората не оценяват толкова колкото трябва?

Не оценяват нещата които имат, и нещата от майката природа

6/ Какъв мечтаеш да бъдеш след 10 години?

Да имам собствена кола

7/ Вярваш ли в призраци?

Аз вярвам във всеки един празник и най-любимият ми е Коледа

8/ Твоята любима закуска.

Палачинки 😊

9/ Последното хубаво нещо, което направи?

Помогнах на моята баба с чистенето.

10/ И последното грозно нещо, което направи?

Няма такова, аз не правя грозни неща

11/ Участваш в проект срещу тормоза. Защо се включи?

Защото много деца са тормозени от някой и се надявам с този проект да се намали броя на тормозените деца

12/ Как можем да помогнем на хората, които са тормозени?

Да им кажем как да се справят или да им дадем съвет към кого да се обърнат за помощ

13/ Пожелай нещо на хората, които ще прочетат списанието.

Не тормозете хората, децата или възрастните, защото и те са хора като теб и мен!

1/ What is your name?

Goerge Vichev

2/ What is your superpower?

To always be positive and make people laugh

3/ How many times did you make your grandma smile this month?

3-4 times

4/ Share a dream of yours with us.

To live in a cleaner environment

5/ What is it that people don't appreciate as much as they should?

They don't appreciate the things they have and the things from mother nature

6/ What do you dream of being in 10 years?

To have my own car

7/ Do you believe in ghosts?

I believe in every ghost and my favorite is Christmas

8/ Your favorite snack.

Pancakes 😊

9/ The last nice thing you did?

I helped my grandmother with the cleaning.

10/ And the last ugly thing you did?

There is none, I don't do ugly things

11/ You are participating in an anti-bullying project. Why did you join?

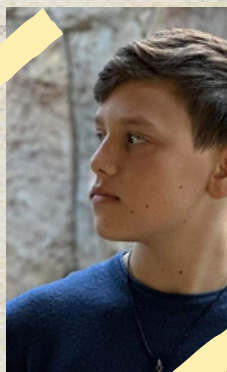
Because many children are bullied by someone and I hope that this project will reduce the number of bullied children

12/ How can we help people who are bullied?

We can tell them how to cope or give them advice on who to turn to for help

13/ Wish something to the people who will read the magazine.

Don't bully people, children or adults, because they are people like you and me!

1/ Как се казваш?

Крум

2/ Каква е твоята суперсила?

Аз нямам супер сила.

3/ Колко пъти накара твоята баба да се усмихне този месец?

Повече от 15 пъти.

4/ Сподели ни една твоя мечта.

Да бъда успешен човек в живота.

5/ Кое е това, което хората не оценяват толкова колкото трябва?

Спокойствието.

6/ Какъв мечтаеш да бъдеш след 10 години?

Човек с успешна работа.

7/ Вярваш ли в призраци?

Да

8/ Твоята любима закуска.

Макарони.

9/ Последното хубаво нещо, което направи?

Играх с моето куче на стадиона.

10/ И последното грозно нещо, което направи?

Проект за катамаран по Технологии и Предприемачество.

11/ Участваш в проект срещу тормоза. Защо се включи?

Защото също съм имал проблеми с хората покрай мен. Знам какво е и искам помогна и на другите.

12/ Как можем да помогнем на хората, които са тормозени?

Когато им помагаме и подкрепяме.

13/ Пожелай нещо на хората, които ще прочетат списанието.

Обичайте и бъдете обичани!

1/ What is your name?

Krum

2/ What is your superpower?

I don't have a super power.

3/ How many times did you make your grandma smile this month?

More than 15 times.

4/ Share a dream of yours with us.

To be a successful person in life.

5/ What is it that people don't appreciate as much as they should?

The tranquility.

6/ What do you dream of being in 10 years?

A man with a successful job.

7/ Do you believe in ghosts?

Yes

8/ Your favorite snack.

Macaroni

9/ The last nice thing you did?

I played with my dog in the stadium.

10/ And the last ugly thing you did?

Catamaran project in Technology and Entrepreneurship.

11/ You are participating in an anti-bullying project. Why did you join?

Because I've also had problems with people around me. I know what it is and I want to help others.

12/ How can we help people who are bullied?

When we help and support them.

13/ Wish something to the people who will read the magazine.

Love and be loved!

Вълшебните пожелания на
доброволците към вас
читателите ни

The volunteers' magical wishes
to you, our readers

Нека всичките ви желания да се сбъднат през тази Коледа
 May all your wishes come true during this Christmas

Яш, Индия
 Yash, India

Първо ви пожелавам здраве! После пожелавам много възможности, които да грабвате с пълни шепи!
 First of all I wish you health! Then I wish you many opportunities to grab with fistfuls!

Мария, България
 Maria, Bulgaria

Пожелавам на всички читатели Новата година да ви е още по-динамична, интересна и забавна. Нека дните ви да бъдат пълни с много приятни изненади и сублимни моменти!
 I wish all readers: May Your New Year be even more dynamic, interesting and fun. May your days be full of many pleasant surprises and sublime moments!

Илияна, България
 Iliana, Bulgaria

Пожелавам ви да си прекарате тези дни с хората, които обичате и да имате изненадваща и щастлива 2023 година..
 I wish you can spend these days with the people you love and you have a surprising and happy year 2023.

Хулиан, Испания
 Julian, Spain

Пожелавам ви да сте любопитни и да имате невероятни преживявания в живота си. Доброволчеството в чужбина определено е нещо, което препоръчвам да опитате.
 I wish you to be curious and have amazing experiences in your life. Volunteering abroad definitely is one I suggest trying.

Марта, Италия
 Marta, Italy

За мен Коледа символизира милосърдието и грижата за околните.
 Пожелавам ви да намерите това, което търсите.
 For me, Christmas symbolizes charity and caring for others. I wish you want what you are looking for.

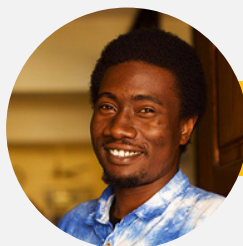
Любо, България
 Luibo, Bulgaria

Грабнете всички възможности, които получавате в живота си. Обзалагам се, че никога няма да съжалявате, защото всичко, което се случва в живота ви, ви учи на нещо 😊 Така че бъдете щастливи и нека всички са щастливи 😊
 Grab all the opportunities you are getting in your life I bet you will never regret because everything that happens in your life teaches you something. So be happy and keep everyone happy 😊

Пуджа, Индия
Pooja, India

Не се нуждаем от магия, за да променим света, ние вече носим цялата сила, от която се нуждаем, в себе си: имаме силата да си представяме по-добре
 We do not need magic to change the world, we carry all the power we need inside ourselves already: we have the power to imagine better!

Гудгун, Танзания
Gudrun, Tanzania

Пожелавам ви да не спирате да мечтаете, пътувате и правите нови неща. Да не се примирявате с това, което не ви удовлетворява и ако е необходимо, да излизате по-често от зоната си на комфорт, защото това е пътя към развитието.
 Poжелавам ви да не спирате да мечтаете, пътувате и правите нови неща. Да не се примирявате с това, което не ви удовлетворява и ако е необходимо, да излизате по-често от зоната си на комфорт, защото това е пътя към развитието.

Васко, България
Vasil, Bulgaria

Вярвайте в себе си и обичайте себе си! Само така вие и всички около вас ще бъдете щастливи!
 Believe in yourself and love yourself, that's the only way you and everyone around you will be happy!

Моника, България
Monika, Bulgaria

Пожелаваме ви да имате обич и прекрасни хора с които да работите и споделяте успехите и тревогите си! Ние сме богати с всички тези приятели около себе си! Намерете своите!
 We wish you love and wonderful people to work with and share your successes and worries with! We are rich with all these friends around us! Find yours

OPEN
SPACE
FOUNDATION

екипът на / the team of
Open Space foundation

_Благодарим на **всички партньори, спонсори, и приятели**, които подкрепиха нашата работа през 2022 г.!

_Беше трудна, динамична, предизвикателна! Богата на събития и интересни продукти!

_Намерихме много нови приятели! Трудихме се заедно! Опитвахме да правим добро и да оставяме след себе си добри и красиви неща!

_Ще се радваме ако и занапред получаваме вашата подкрепа, партньорство и приятелства!

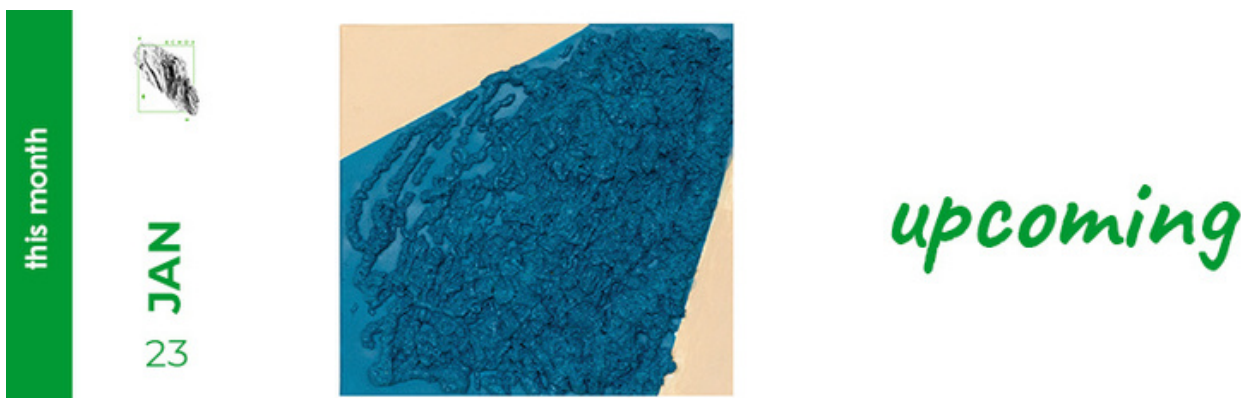
_Thank you to all **partners, sponsors, and friends** who supported our work in 2022!

_It was difficult, dynamic, challenging! Rich in events and interesting products!

_We found many new friends! We worked together! We tried to do good and leave behind good and beautiful things!

_We will be happy if we continue to receive your support, partnership and friendship!

_Ето какво да очаквате през м.Януари:

7-8 - тренинг МОЛА
 11 - Ден на думата "Благодаря"
 21 - Международен ден на прегръдката
 27 - Международен ден в памет на Холокоста
 28 - Ден посветен на Египет в къщата на нашите доброволци

_Какво още:

Ще ви запознаем с предстоящите проекти за Доброволчески екипи у нас и в няколко партньорски организации в Италия, Испания и Латвия.

_Календара този месец представя "Synthesis" на [Boglar Peruzzi](#) (Унгария) участник в Арт-резиденция в Гьор, Унгария, юли 2021, по проект ECHO2: Traditions in Transition с подкрепата на Европейската програма "Творческа Европа"

_What to expect in January:

7-8 - MOLA training
 11 - Day of the word "Thank you"
 21 - International Hug Day
 27 - International Holocaust Remembrance Day
 28 - Day dedicated to Egypt in the house of our volunteers

_What else:

We will get to know the upcoming projects for Volunteer Teams in our country and in several partner organizations in Italy, Spain and Latvia.

_This month's calendar is presented by "Synthesis" by [Boglar Peruzzi](#) (Hungary) participant in Art-residency in Gyor, Hungary, July 2021, under the project ECHO2: Traditions in Transition with the support of the European program "Creative Europe"

ОБИЧАМЕ НАШИТЕ ДОБРОВОЛЦИ! WE LOVE OUR VOLUNTEERS!

Издател: | Publisher:

С подкрепата на: | With the support of:

Co-funded by the
European Solidarity Corps
of the European Union

